

Ὡρολόγιον - Μεσονυκτικόν
Πεντηκοστάριον - Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Τριαδικός.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχρίσθης ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ

βροτὸς ἐχορημάτισας, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Δόξα.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὀρᾶν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀφράστως τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὥφθης, ἐν σχήματι, ἀνδρικῶ, τριττὴ μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Δόξα.

Ὁ χαρακτηρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῇ, τὴν

θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν,
τὴν Αἰειπάρθενον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς
δούλους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν
κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε
μόνον, λυτρωτὴν καὶ δεσπότην, κεκτήμεθα
βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς
τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς
ἀπόγνωσιν, αἰεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε
σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν
Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει
καὶ νῦν αἰτοῦμεν· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ωιδὴ δ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αἰγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὑπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι
Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς
Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον
φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξη
Θεὸ ἀκατάληπτε.

Αἰγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Μεριστὴν οὐσαν ἀφράστως, τοῖς
προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην,
ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον, μόνην,
ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν ποιητὴν
πάσης κτίσεως.

Δόξα.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως
γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ
ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο
Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων,
Θεὸν καταγγέλλομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς
προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε,
σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον,
ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν,
τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφάνερωσε.

Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος δ΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αἰγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ
Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν,
τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς,
σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, συναῖδιον ὕπαρξιν.

Αἰγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους
αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης,
ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης
φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ
τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Δόξα.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ
σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην,
πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν,
γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς. Δέσποτα
τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρουρήσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα
ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε,
πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς,
ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν
τρισάριθμον, θεαρχίαν κατήγγειλεν.

ᾠδὴ C'.

Ἦχος δ'. *Ἐβόησε προτυπῶν.*

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν
υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ
βαπτισθέντι ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ
τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς
ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου
καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνων, τῆς μιᾶς
θεαρχίας ὑπόστασιν.

Δόξα.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ
τρισυτόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν
σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης,
θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ
ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης,
κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. *Ταχὺ προκατάλαβε.*

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν
γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν
ἐκ Πατρὸς, φρονοῦντες κηρύττομεν,
ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν

περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν,
τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. *Ταχὺ προκατάλαβε.*

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων
Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν
σαρκί, θεάνθρωπον Ἀχραντε· ὅθεν σε
Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες
ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς
δόξης τῆς αἰωνίου, πάντα ἀξίωσον.

ᾠδὴ ζ'.

Ἦχος δ'. *Ἐν τῇ καμίνῳ.*

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις
καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ
γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν
Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις
καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ
γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν
Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα.

Ῥῆσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι
συμβολικῶς, ἓνα τῶν αἰώνων πάντων
δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον,
Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος
καὶ Παντουργός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις
ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸν
ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν
τῆς Θεότητος.

ᾠδὴ η'.

Ἦχος δ'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία,
ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ
μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος,
φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία,
ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ
μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος,
φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Δόξα.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς
ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς
ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ
καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα
φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε
τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος
σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία
δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε,
μεγαλουργέ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν
ποιμήνην σου, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου,
ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ θ'.

Ἦχος δ'. Ἀπας γηγενής.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν
μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ,
ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν
πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα
τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· Σώσόν με τὸν δοῦλόν
σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(Δίς)

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν
μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ,
ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν
πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα
τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· Σώσόν με τὸν δοῦλόν
σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(Δίς)

Δόξα.

Ὑψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν,
πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς
λάμπουσιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε,
Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς
δόξης Ἥλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν
σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε,
καὶ καταγγέλλοντας, ἄναρχον ἄϊδιον,
οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, θεαρχικά
καὶ σύμμορφα, τῆς κυριότητος, καὶ τῆς
θείας, δόξης σου ἀξιώσον, ταῖς λιταῖς τῆς
ἀγνῆς Θεομήτορος.

*Εἰ οὐκ ἐτελέσθη ἡ Λιτὴ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ
ἐξῆς·*

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Αγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ τῆς κατάρας παγγενῆ, καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαικόμενος, γυναικὶ δὲ παρέστη, ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλαις ὕδασι περιβαλλόμενος. Διὸ πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλάγχυνω βουλή.

Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος β'.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, Ἀναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον· Ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβεὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ δοξάσωμεν.

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Απολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι
Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς
δόξα σοι.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ
Μητρὸς, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)